

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

1^η Μάη 2022
10:30πμ Σύνταγμα

*«...Κάποτε, αλλάζουν
οι καιροί. Και οι ελπίδες
των λαών ξεσπάνε»*

Μπ. Μπρέχτ

**ΕΛΠΙΔΑ
Η ΠΑΛΗ
ΤΩΝ
ΛΑΩΝ**

➤ ΣΤΙΓΜΕΣ από την ιστορία μας

Από την **1η του Μάη του 1893**, που η ελληνική εργατική τάξη γιόρτασε για πρώτη φορά την Πρωτομαγιά, πέρασαν χρόνια. Για να γίνει, όμως, η γιορτή του **1893** απεργία, πέρασαν άλλα 26 ολόκληρα χρόνια. Έξι χρόνια αργότερα, την **Πρωτομαγιά του 1926**, οι απεργοί, πια, εργάτες ξεπερνάνε τις 10.000. Την 1η του Μάη του 1936, έχουμε και τα πρώτα θύματα. Οχτώ χρόνια αργότερα, έχουμε τις εκτελέσεις στην Κιαισαριανή. Η «γιορτή της άνοιξης», και στον τόπο μας - βαμμένη με το αίμα των εργατών - συνειδητοποιεί τον ταξικό χαρακτήρα της.

Ο πρώτος γιορτασμός της εργατικής Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα - ως μέρας της εργατικής τάξης - έγινε στις **2 Μάη του 1893 στο Παναθηναϊκό Στάδιο** και στο ψήφισμα, μεταξύ άλλων, υπογραμμίζονταν τα παρακάτω αιτήματα:

- Κυριακάτικη αργία
- Οχτώωρο
- Ταμεία αλληλοβοήθειας.

Η βίαιη - και τις περισσότερες φορές αιματηρή - καταστολή των πρωτομαγιάτικων συγκεντρώσεων στην Ελλάδα ήταν ο κανόνας έως και τις πρώτες δεκαετίες του 1900. Ουκ ολίγα τα θύματα ανάμεσα στους εργάτες που «τολμούσαν» να αμφισβητήσουν τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας, να τις καταδικάσουν και να διεκδικήσουν δικαιώματα που σήμερα φαντάζουν ως αυτονόητα. Η Πρωτομαγιά ως σύμβολο αντίστασης και αγώνα για τους όπου Γης εργάτες ήταν επικίνδυνη και το ανατρεπτικό περιεχόμενο που της προσέδιδε κάθε φορά το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, έπρεπε να αντιμετωπιστεί με κάθε τρόπο και μέσο. Η Πρώτη του Μάη έπρεπε να αποφορτιστεί, να αποσιλωθεί από τα μηνύματά της και να μετατραπεί το πολύ πολύ σε γιορτή των λουλουδιών. Η αστική τάξη δεν τα κατάφερε, παρά τις φιλότιμες προσπάθειές της.

Ενας δεύτερος σημαντικός σταθμός στην ιστορία του εργατικού κινήματος της χώρας μας είναι η **Πρωτομαγιά του 1919** κι αυτό γιατί έχει προηγηθεί η ίδρυση της ΓΣΕΕ.

Η ΓΣΕΕ κήρυξε γενική πανελλαδική απεργία, με αιτήματα αιχμής την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή μισθών και ημερομισθίων, την καθιέρωση του 8ωρου και της κοινωνικής ασφάλισης. Τα αιτήματα που ξέφυγαν από το πλαίσιο των διεκδικήσεων που είχαν να κάνουν άμεσα και αυστηρά με την καλυτέρευση των συνθηκών εργασίας, αφορούσαν στην ανάκληση των ελληνικών στρατευμάτων από τη νεαρή Σοβιετική Ρωσία, που δεχόταν λυσσαλέα επίθεση και στην αναγνώριση της σοβιετικής εξουσίας.

Παρά την απαγόρευση της κυβέρνησης του Ελ. Βενιζέλου, οι συγκεντρώσεις σε Αθήνας και Πειραιά έγιναν. «Η Πρώτη Μαΐου - τόνιζε στην προκήρυξή του το ΣΕΚΕ - πρέπει να είναι και δι' ημάς, όπως είναι και διά τους εργάτες όλου του κόσμου, η ημέρα της κοινής εκδηλώσεως των πόθων μας, τους οποίους όλο το έτος ζητούμεν και διαλαλούμεν με τις οργανώσεις μας, τα βιβλία μας, τις εφημερίδες μας, τις διαλέξεις μας και με όλον εν γένει τον αγώνα που διεξαγόμεν κατά των εκμεταλλευτών».

Η πρώτη ματωμένη Πρωτομαγιά στην Ελλάδα ήταν αυτή του 1924. Η συγκέντρωση διοργανώθηκε από το Εργατικό Κέντρο Αθήνας στην πλατεία Κοτζιά και πραγματοποιήθηκε παρά την απαγόρευση της κυβέρνησης Παπαναστασίου, που δεν έκατσε βέβαια με σταυρωμένα χέρια. Διέλυσε βίαια τη συγκέντρωση, με συνέπεια να χάσει τη ζωή του ο εργάτης Σωτήρης Παρασκευαΐδης και δεκάδες άλλοι να τραυματιστούν.

Επόμενος σημαντικός σταθμός ο Μάης του 1936. Οι καπνεργάτες στη Θεσσαλονίκη βρίσκονται από καιρό σε απεργιακές κινητοποιήσεις που πνίγηκαν στο αίμα. Σε μία από αυτές τις κινητοποιήσεις χτυπιέται βάνουσα και πέφτει νεκρός ο εργάτης Τούσης. Η εικόνα της μάνας που σπαράζει πάνω από το άψυχο κορμί του συγκλονίζει και εμπνέει στον ποιητή της Ρωμιοσύνης, τον Γιάννη Ρίτσο, τον πολυτραγουδισμένο «Επιτάφιο», που γράφεται μέσα σε μία νύχτα και δημοσιεύεται την επόμενη μέρα στο «Ριζοσπάστη» της εποχής.

Οκτώ χρόνια μετά. **Πρώτη Μάη του 1944.** Η μοναδική Πρωτομαγιά στην ιστορία της χώρας που βάφτηκε με τόσο πολύ αίμα. Στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής από τα γερμανικά πολυβόλα πέφτουν νεκροί 200 κομμουνιστές.

Άρθρο Θ. Γκώγκου Μέλος ΔΣ ΟΙΥΕ κ ΕΓ ΠΑΜΕ

Χιλιάδες εργατικές-οικογένειες βαριανασαίνουν ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες λόγω των ανατιμήσεων σε βασικά αγαθά και στο ρεύμα. Οι καθηλωμένοι μισθοί ακόμα και με τα ψίκουλα-αυξήσεις που υπόσχεται η κυβέρνηση βρίσκονται αρκετά πίσω από τα μεγέθη της προηγούμενης 15ετίας και σε καμία περίπτωση δε μπορούν να αναχαϊτίσουν το κύμα της ακρίβειας.

Η ακρίβεια δεν είναι ένα αταξικό πρόβλημα που μας έρχεται απ έξω, καθώς τόσο στην αφετηρία της όσο και στο ποιους επηρεάζει, έχει σαφή ταξικό χαρακτήρα και πρόσημο. Έχουμε στέρηση αγαθών αυτή στην παρούσα στιγμή; **Όχι! Υπάρχει επάρκεια αγαθών αλλά την ίδια στιγμή οι τιμές αναβαίνουν κατακόρυφα γιατί ανεβαίνει το κόστος των πρώτων υλών.** Με βάση αυτό επανέρχεται από το παρελθόν η θέση πως η ακρίβεια είναι εισαγόμενη, είναι πέρα και έξω από τη θέληση της εκάστοτε κυβέρνησης ή των ντόπιων επιχειρηματικών ομίλων.

Η πραγματικότητα όμως αναφέρει πως την ίδια στιγμή που παρατηρείται τουλάχιστον στην παρούσα φάση επάρκεια αγαθών, ακριβώς την ίδια ώρα εντοπίζεται ανεπάρκεια στους μισθούς και στα χρήματα που έχουμε στις τσέπες μας.

Πέρα από κυβερνητικά στελέχη αλλά και διάφορες φωνές της λεγόμενης «προοδευτικής» κυβέρνησης που βγάζουν λάδι τους επιχειρηματικούς όμιλους για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο καθεστώς των μισθών, υπάρχουν και πιο καταμερισμένες αντιδραστικές απόψεις, που αναφέρουν πως ενδεχόμενες αυξήσεις στους μισθούς και συνολικά στο εισόδημα ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, είναι επικίνδυνες και αντιπαραγωγικές.

Στην ίδια κατεύθυνση, οι επιχειρηματικοί όμιλοι σε αρκετούς κλάδους επικαλούνται το αυξημένο κόστος παράγωγης λόγω του πολέμου, ανεξάρτητα φυσικά αν το ράλι των τιμών έχει ξεκινήσει μήνες πριν, κόστος που είναι πέρα από τη θέληση τους όπως λένε.

Ποιο είναι το ζήτημα για τους επιχειρηματικούς όμιλους; Πως η αύξηση στο κόστος παράγωγης, μειώνει τα κέρδη τους. Άρα, επιχειρούν να αποφύγουν ή να εκτρέψουν ανώδυνα τη συζήτηση για αυξήσεις στους μισθούς διότι μεγαλώνει ακόμα περισσότερο το κόστος παράγωγης και παράλληλα προσπαθώντας να διατηρήσουν ανέγγιχτα τα κέρδη τους, αυξάνουν τις τιμές των προϊόντων. **Σπρώχνουν δηλαδή το κόστος της κρίσης που δημιουργείται, στις εργατικές-λαικές οικογένειες. Για να μην απειληθούν οι δείκτες κερδοφορίας τους, αναγκαζόμαστε εμείς να βγάζουμε κομπιουτεράκια στα super market μετρώντας το ευρώ ένα-ένα.**

Οι επιχειρηματικοί όμιλοι έχουμε εμπειρία από την δεκαετή κρίση στη χώρα μας, ότι είναι βρικολάκες που στη θέα του αίματος, διψούν παραπάνω. Ούτε ρισκάρουν να απειληθούν τα κέρδη τους ούτε θα συμβιβαστούν με χαμηλότερους δείκτες κερδοφορίας. Όμως την ίδια στιγμή μας καλούν να συμβιβαστούμε με λιγότερο ρεύμα, λιγότερη θέρμανση ή ψύξη στο σπίτι, με μια ασφυκτική ζωή που θα μετράμε τις ανάγκες μας, με τους όρους της κερδοφορίας τους.

Άρα το σύνθημα να μην πληρώσουμε την κρίση και τον πόλεμο με νέες θυσίες, πρέπει να αποκτήσει επιθετική αναφορά στις διεκδικήσεις. Μαζί με την κατάργηση των φόρων, τα πλαφόν που μπορούν να μπουν σε ρεύμα και συνολικά στην ενέργεια, πρέπει να δυναμώσει καθολικά ο αγώνας για αυξήσεις στους μισθούς, στην Εθνική Γενική σύμβαση, στις κλαδικές συμβάσεις. Είναι ώριμο αίτημα σήμερα η αύξηση του κατώτερου στα 825 ευρώ.

Σε τελική ανάλυση τα είδη λαϊκής κατανάλωσης, τα είδη της διατροφής των εργαζομένων έχουν βασικό ρόλο στην αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, στη δυνατότητα να μπορούμε να εργαστούμε και την επόμενη μέρα, χωρίς να λιμοκτονούμε. Όταν το μεροκάματο, όταν το ύψος του μισθού όχι απλά δεν καλύπτει αλλά δε μπορεί καν να ευθυγραμμιστεί με τη ραγδαία αύξηση των τιμών, η εργατική μας δύναμη ανανεώνεται με πολύ πιο άσχημους όρους, δηλαδή η θέση των εργαζομένων επιδεινώνεται.

Άρα το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς, κάτω από συλλογικές συμβάσεις, είναι άμεση ζωτική ανάγκη για τους εργαζόμενους σήμερα και συνδέεται και με τις γενικότερες εξελίξεις, με τον πόλεμο. Ότι ειδικά σε αυτές τις συνθήκες δεν πρέπει να υπάρχει αναστολή των αγώνων που θα διεκδικούν την καλύτερευση της θέσης των εργαζομένων.

Παράλληλα όμως και με βάση τα παραπάνω, είναι ανάγκη να δυναμώνει ο αγώνας μας απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Απέναντι δηλαδή στα «ένοπλα τμήματα» των επιχειρηματικών ομίλων που έχουν στοχεύσει αυτό το διάστημα την Ουκρανία και αναβαθμίζουν την παρέμβαση τους στην οικονομία και στην πολιτική, κάτω από τη δύναμη των όπλων και των πυραύλων, με θύματα τους λαούς.

Στις σημερινές συνθήκες που πρέπει να είμαστε έτοιμοι για την οποιαδήποτε εξέλιξη, είναι σίγουρο πως η πολεμική βιομηχανία και οι αιματοβαμμένοι δρόμοι της ενέργειας, δε χορταίνουν μόνον με την Ουκρανία, με το Κίεβο ή τη Μαριούπολη. Για αυτό δεν αρκεί μια γενική αναφορά στην ειρήνη.

Οι δολοφονίες των αμάχων, οι νέοι μεγάλοι δρόμοι της προσφυγιάς αλλά και οι οικονομικοί στραγγαλισμοί που επηρεάζουν εκατομμύρια ανθρώπους, χιλιόμετρα μακριά πρέπει να δυναμώσουν το αίτημα της απεμπλοκής από τον πόλεμο, να μη φύγει φαντάρος έξω από τα σύνορα, να κλείσουν οι αμερικανονατοϊκές βάσεις στη χώρα μας, να κοντράρουμε την ψήφιση των πολεμικών πιστώσεων.

Απαιτείται κίνημα ανατροπής, συνειδητό που να συνδέει τα άμεσα αιτήματα της απεμπλοκής με την πάλη απέναντι στο σύστημα που γεννά πολέμους και προσφυγιά. Αυτή είναι η συνεπής ταξική στάση απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, αυτή είναι η συνεπής ταξική γραμμή για να δυναμώσει σήμερα ο διεκδικητικός αγώνας στη χώρα μας. Οι απεργίες, οι κλαδικόι αγώνες και η φετινή Πρωτομαγιά μπορούν να αποτελέσουν βήμα στην άσκηση πίεσης και κλιμάκωσης σε κυβέρνηση και επιχειρηματικούς ομίλους, για να βρεθούν οι εργαζόμενοι της χώρας μας συνολικά σε καλύτερη θέση, για να δυναμώσει η αλληλεγγύη με τους εργαζόμενους άλλων χωρών, για να μην πληρώσουμε έμμεσα ή άμεσα, τώρα ή στο μέλλον, τις συνέπειες του πολέμου.

Απεργία 6 Απρίλη

Η μεγάλη πανελλαδική πανεργατική απεργία στις 6 Απρίλη με **περισσότερες από 70 συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα**, με συμμετοχή εργατόκοσμου και ανέργων, νεολαίας, αυτοαπασχολούμενων και συνταξιούχων αποτέλεσαν σημαντικό σταθμό κλιμάκωσης της πάλης των συνδικάτων. Ήταν έμπρακτη απάντηση στην κυβέρνηση και στη μεγαλοεργοδοσία που όλοι μαζί τρομοκρατούν και εκβιάζουν τους εργαζόμενους, ότι τώρα δεν είναι ώρα για διεκδικήσεις, δεν είναι ώρα για αυξήσεις και για αγώνες που θα αναχαιτίσουν το κύμα ακρίβειας που εξανεμίζει το εισόδημά τους.

ΤΟ ΠΑΜΕ ΣΗΜΕΙΩΣΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

«Δίνουμε το χέρι ειδικά σε όσους αντιμετώπισαν αυτές τις μέρες στα ίσια την εργοδοτική βία και τις απειλές, όσους προσπέρασαν αγωνιστικά την προσπάθεια της εργοδοσίας να δημιουργήσει απεργοσπαστικούς μηχανισμούς με βάση τον έκτρωμα-Χατζηδάκη. **Κυβέρνηση και επιχειρηματικοί όμιλοι έσπασαν ξανά τα μούτρα τους.** Οι διατάξεις παρεμπόδισης στο απεργιακό δικαίωμα έμειναν πάλι στα χαρτιά. Πετάχτηκαν ξανά από τους εργαζόμενους στα σκουπίδια. Οι εργαζόμενοι διαδήλωσαν μαχητικά ενάντια στο κύμα ακρίβειας, για αυξήσεις στους μισθούς και στις κοινωνικές παροχές, ενάντια στην εμπλοκή της χώρα μας στις πολεμικές ενέργειες. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους που αρνούνται να υπηρετήσουν τους σκοπούς των ΝΑΤΟικών μακελάρηδων, μεταφέροντας πολεμικό υλικό έξω από τα σύνορα της χώρας όπως έγινε από εργαζόμενους της ΤΡΑΙΝΟΣΕ.

Συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά! Να ασκηθεί ακόμα μεγαλύτερη πίεση στην κυβέρνηση και στην εργοδοσία... Το μήνυμα του διεκδικητικού αγώνα για αυξήσεις στους μισθούς, για την αντιμετώπιση του κύματος ακρίβειας με μέτρα που θα ανακουφίζουν την εργατική-λαϊκή οικογένεια και η εναντίωση απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο πρέπει να κυριαρχήσουν στις συγκεντρώσεις των συνδικάτων, την Κυριακή της Πρωτομαγιάς».

Άγρια καταστολή και προσαγωγές στην απεργιακή συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης

Με άγρια καταστολή από τις δυνάμεις των ΜΑΤ και την προσαγωγή **11 απεργών** χτύπησε η κυβέρνηση τη μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης στις 6 Απρίλη, όταν αυτή έφτασε στο λιμάνι, όπου είχε καταπλεύσει ΝΑΤΟϊκό πλοίο.

Το «έγκλημα» εργαζομένων και φοιτητών ήταν πως την ώρα της κινητοποίησης ομάδα διαδηλωτών κατάφερε να προσεγγίσει τα βρετανικά τροχοφόρα στρατιωτικά οχήματα, να πετάξει κόκκινες μπογιές και να γράψει πάνω τους «NATO Killers go home», απαιτώντας Θεσσαλονίκη λιμάνι των λαών και όχι ορμητήριο των ΝΑΤΟϊκών. Εξέφρασαν το αίτημα του λαού μας, που δεν θέλει την εμπλοκή της χώρας στους πολέμους των ιμπεριαλιστών και βάζει εμπόδια στη διέλευση των δολοφονικών στρατών τους. Αυτό ενόχλησε την κυβέρνηση και με δική της εντολή αμόλησε ΜΑΤ και ΟΠΚΕ απέναντι στους χιλιάδες εργαζόμενους σε ένα κρεσέντο καταστολής.

Στο πλευρό των συλληφθέντων βρέθηκαν ο εργαζόμενος λαός και η νεολαία της Θεσσαλονίκης, με μεγάλη διαδήλωση Σωματείων, Φοιτητικών Συλλόγων και άλλων φορέων που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα έξω από την Αστυνομική Διεύθυνση, απαιτώντας αρχικά να απελευθερωθούν άμεσα και στη συνέχεια, μετά τη γνωστοποίηση της σύλληψής τους, την απόσυρση των κατηγοριών.

Άμεση απάντηση δόθηκε και στην Αθήνα με μεγάλη κινητοποίηση στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, χτες το βράδυ, όπου εκατοντάδες εργαζομένων που κινητοποιήθηκαν μέσα σε μια ώρα από όλη την Αττική, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ, απαίτησαν την απελευθέρωση των συλληφθέντων στη Θεσσαλονίκη.

Σε συνέντευξη τύπου που πραγματοποίησαν τα σωματεία της Θεσσαλονίκης παρέθεσαν αποκαλυπτικά στοιχεία σχετικά με την επίθεση που δέχτηκαν από τις δυνάμεις καταστολής στο λιμάνι ενώ εκατοντάδες συνδικάτα και φορείς έβγαλαν ανακοινώσεις καταγγελίας της καταστολής.

**THE PEOPLES HAVE THE POWER
AND NEVER SURRENDER**

**ORGANIZE
COUNTERATTACK!**

P.A.M.E

**ΟΙ ΛΑΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΟΝΤΑΙ ΠΟΤΕ**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ**

2018
ΠΑΛΛΕΥΣΗ
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

184
ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ
ΕΛΛΑΔΟΣ

1^η Μάν
ΧΩΡΙΣ ΕΣΕΝΑ
ΓΡΑΝΑΖΙ ΔΕ ΓΥΡΝΑ
Η ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΩΝ
ΝΙΚΗ ΟΛΗΣ ΤΗΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΟΜΕΝΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ

ΠΣΟ 18ο Παγκόσμιο Συνδικαλιστικό Συνέδριο

Θέσεις και Προτεραιότητες

Το ΠΑΜΕ δημοσιεύει στα ελληνικά αποσπάσματα από τα ντοκουμέντα του **18ου Συνεδρίου της ΠΣΟ**. Τα ντοκουμέντα είναι διαθέσιμα σε Αγγλικά-Ισπανικά-Γαλλικά στην ιστοσελίδα της ΠΣΟ wftucentral.org

Το **18ο Συνέδριο της WFTU** διεξάγεται σε ιδιαίτερα δύσκολες και πρωτόγνωρες συνθήκες για τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο, λόγω της πανδημίας που ξέσπασε στις αρχές του 2020 προκαλώντας μέχρι σήμερα 6.127.981 εκατομμύρια θανάτους και 481.756.671 εκατομμύρια μολύνσεις με χώρες όπως οι ΗΠΑ, η Βραζιλία, η Ινδία, η Ρωσία και άλλες να έχουν τα περισσότερα θύματα.

Η έναρξη της νέας βαθιάς διεθνούς οικονομικής κρίσης και η εμφανής αδυναμία των συστημάτων υγείας να αντιμετωπίσουν την πανδημία σε χώρες όπως οι ΗΠΑ, η Ιταλία κ.λπ., αποκάλυψαν τις μεγάλες αντιφάσεις του σημερινού εκμεταλλευτικού συστήματος.

Στο έδαφος της νέας διεθνούς κρίσης, ο ανταγωνισμός μεταξύ ιμπεριαλιστικών συμμαχιών, αλλά και μεταξύ κρατών εντός των συμμαχιών, για έλεγχο αγορών, ενεργειακών πηγών και οδών μεταφοράς εντείνεται, δημιουργώντας κινδύνους πολεμικών συγκρούσεων από την Ανατολική Μεσόγειο, την Αφρική, τη Νοτιοανατολική Ασία προς την Αρκτική και την Ευρώπη.

Με τα χρόνια, έχει γίνει σαφές ότι υπάρχει συσσώρευση λαϊκής δυσαρέσκειας, που συχνά εκφράζεται με εκρήξεις λαϊκής οργής και αγανάκτησης, όπως οι απεργίες και οι κινητοποιήσεις κατά των πολιτικών του Μακρόν στη Γαλλία, οι διαμαρτυρίες κατά της δολοφονίας του Τζορτζ Φλόιντ στις ΗΠΑ, οι μεγάλες συγκεντρώσεις και απεργίες στο Καζακστάν.

Το 18ο Παγκόσμιο Συνδικαλιστικό Συνέδριο βρίσκεται στην τελική ευθεία της διεξαγωγής του σε μια περίοδο μεγάλης όξυνσης των ενδοιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Η σύγκρουση Ρωσίας-Δύσης που λαμβάνει χώρα στην Ουκρανία έχει αφήσει χιλιάδες νεκρούς, εκατομμύρια πρόσφυγες και τεράστιες υλικές ζημιές. Η σύγκρουση είναι ακόμη σε εξέλιξη, οι κίνδυνοι ενός γενικευμένου πολέμου και της χρήσης πυρηνικών όπλων βρίσκονται στο τραπέζι από τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, την ΕΕ και τη Ρωσία. Οι κίνδυνοι για τους λαούς είναι μεγάλοι. Αυτός ο πόλεμος είναι ο δεύτερος πόλεμος που διεξάγεται στην Ευρώπη, ο πρώτος είναι ο πόλεμος του ΝΑΤΟ εναντίον της Γιουγκοσλαβίας το 1999. Αυτοί οι πόλεμοι, όπως οι πόλεμοι σε χώρες όπως το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Μάλι, η Συρία, ο Λίβανος, η Λιβύη, η Γεωργία, η Αρμενία και αλλού, πατάνε στις ανατροπές που έγιναν την περίοδο 1989-1991, με αποτέλεσμα τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και τις ανατροπές σε σοσιαλιστικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Όσοι υποστήριζαν τότε ότι αυτή η παγκόσμια ανατροπή του παγκόσμιου συσχετισμού θα ήταν υπέρ της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, αποδείχθηκαν είτε λάθος στις εκτιμήσεις τους είτε ψεύτες.

Εν μέσω αυτών των εξελίξεων και δεδομένου ότι οι συνέπειες αυτής της σύγκρουσης θα είναι αρνητικές για τους λαούς, το ερώτημα ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος του διεθνούς συνδικαλιστικού κινήματος έρχεται και πάλι στο προσκήνιο σε κάθε γωνιά του κόσμου. Ένα ζήτημα διαχρονικής και στρατηγικής σημασίας.

Η ITUC, όπως έκανε πάντα, υποστηρίζει το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ, τις φασιστικές δυνάμεις και τις ναζιστικές παραστρατιωτικές ομάδες που συγκεντρώνονται από όλη την Ευρώπη και στέλνονται με σύγχρονο στρατιωτικό εξοπλισμό στην Ουκρανία για να πολεμήσουν τους Ρώσους. Δεν μας εκπλήσσει αυτή η στάση της ηγεσίας της ITUC. Από το 1949 ως ICFTU και μετά, όταν μετονομάστηκε σε ITUC, ήταν και παραμένει ο συνδικαλιστικός βραχίονας των πολυεθνικών και των ιμπεριαλιστών. Υποστηρίζει τις στρατηγικές των ιμπεριαλιστών σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Η ΠΣΟ στις δηλώσεις και τις δημοσιεύσεις της δεν σέρνεται πίσω από τη Ρωσία ή τις ΗΠΑ-NATO-ΕΕ. Απαιτεί τον τερματισμό της σύγκρουσης και μια άμεση ειρηνευτική συμφωνία, την άμεση διάλυση του NATO και τη διατήρηση της ουδετερότητας της Ουκρανίας σε σχέση με τα στρατιωτικά μπλοκ. Πιστεύει ότι είναι δικαίωμα και ευθύνη κάθε Λαού να αποφασίζει ελεύθερα και δημοκρατικά για το παρόν και το μέλλον του.

Η ΠΣΟ σήμερα έχει περισσότερα από **105 εκατομμύρια μέλη σε 133 χώρες του κόσμου**. Είναι παρούσα σε όλες τις ηπείρους, σε όλους τους βασικούς κλάδους παραγωγής. Τον Απρίλιο του 2011 πραγματοποιήσαμε στην Αθήνα, Ελλάδα, το 16ο Παγκόσμιο Συνδικαλιστικό Συνέδριο. Ήταν ένα ανοιχτό, δημοκρατικό, ταξικά προσανατολισμένο Συνέδριο που έλαβε σημαντικές αποφάσεις και διαμόρφωσε τους νέους στόχους για το Διεθνές Ταξικό Συνδικαλιστικό Κίνημα στις σύγχρονες συνθήκες. Τον Οκτώβριο του 2016 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία το 17ο Παγκόσμιο Συνδικαλιστικό Συνέδριο στο Durban της Νότιας Αφρικής με χρήσιμες αποφάσεις για τη συνέχιση και την ενίσχυση των αγώνων μας.

Σύμφωνα με αυτές τις αποφάσεις και ντοκουμέντα, οι στόχοι της ΠΣΟ-WFTU είναι:

- Η ενίσχυση των ταξικών, αγωνιστικών χαρακτηριστικών των συνδικαλιστικών οργανώσεων σε όλα τα επίπεδα, σε όλους τους τομείς. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να πηχθεί η γραμμή της ταξικής συνεργασίας.
 - Η ενίσχυση των ταξικών συνδικάτων στους χώρους εργασίας, στους μονοπωλιακούς ομίλους, στις πολυεθνικές, στις μεγάλες βιομηχανίες.
 - Η σύσφιξη των δεσμών μας με τη βάση, με τους απλούς εργαζόμενους και η ενίσχυση της δημοκρατικής λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων.
 - Ο εμπλουτισμός του διεθνισμού και της διεθνούς αλληλεγγύης
 - Η συνεχής επιδίωξη για την Ενότητα της εργατικής τάξης
 - Η πίστη στον ρόλο των εργαζόμενων γυναικών και της εργαζόμενης νεολαίας που μπορεί να δώσει νέο αίμα, νέα δυναμική, νέα ζωή και δράση στα συνδικάτα.
 - Η αξιοποίηση της πλούσιας εμπειρίας, θετικής και αρνητικής, στις μορφές πάλης και στο περιεχόμενο των ταξικών αγώνων.
 - Η συνεχής μέριμνα για την ιδεολογική υποστήριξη προς τα συνδικαλιστικά στελέχη, μέσω συνδικαλιστικής εκπαίδευσης, διεθνών ανταλλαγών και συνδικαλιστικών προγραμμάτων που θα ενισχύσουν την πίστη τους στον δίκαιο αγώνα της εργατικής τάξης και στην αναγκαιότητα της ταξικής πάλης.
- Την ανάγκη να αποκτήσει κάθε συνδικάτο την οικονομική του ανεξαρτησία χωρίς εξάρτηση από την αστική τάξη, από τα διεθνή ινστιτούτα του ομορτισμού και κέντρα διαφθοράς.
- Η ικανότητα κάθε συνδικάτου να μελετά τις εξελίξεις στον τομέα του, στον κλάδο του και να αξιοποιεί τις εξελίξεις για την προώθηση των εργασιακών συμφερόντων σε όλα τα βασικά μέτωπα αγώνα, για την επίλυση όλων των εργατικών αιτημάτων, κοινωνικής ασφάλισης, μισθολογικές και συνδικαλιστικές απαιτήσεις.
 - Η κατανόηση ότι το καπιταλιστικό σύστημα έχει ξεπεράσει τα ιστορικά του όρια, είναι σάπιο και άρα η λύση και η πραγματική διέξοδος για την απελευθέρωση της διεθνούς εργατικής τάξης δεν μπορεί να προκύψει από τη αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του καπιταλισμού, αλλά από την ανατροπή του.
 - Η ενεργή συμμετοχή στους αγώνες για ειρήνη, φιλία και συνεργασία μεταξύ εργαζομένων και λαού, η πάλη ενάντια στα φαινόμενα του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, του φασισμού. Η συνεπής πάλη ενάντια στους ιμπεριαλιστές, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τον καπιταλισμό που είναι η οικονομική βάση του ιμπεριαλισμού.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2022

«..Κάποτε αλλάζουν οι καιροί. Και οι ελπίδες των λαών ξεσπάνε..»

ΕΛΠΙΔΑ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

την ΚΥΡΙΑΚΗ 1η ΜΑΗ, στο ΣΥΝΤΑΓΜΑ, στις 10:30πμ

Εργαζόμενες, εργαζόμενοι, νέες, νέοι,

Τιμούμε τους αγώνες της εργατικής τάξης, τις αιματηρές θυσίες χιλιάδων εργατών στο δρόμο της απελευθέρωσης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης! Κρατάμε γερά το νήμα που διαπερνά και συνδέει την Πρωτομαγιά του Σικάγο το 1886, της Θεσσαλονίκης το 1936, της Καισαριανής το 1944 και κάθε Πρωτομαγιά έως σήμερα, μέρα - σύμβολο για το δίκιο της τάξης μας.

Σήμερα στη σκιά ενός ακόμα ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία που ματώνει τους λαούς πάνω στους αιματοβαμμένους δρόμους των επιχειρηματικών κερδών, τη λυσσασμένη επίθεση των κυβερνήσεων απέναντι στη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων και στο δικαίωμα να οργανώνονται στα συνδικάτα και να αγωνίζονται, να απεργούν, τα μηνύματα της εργατικής πρωτομαγιάς αποτελούν φωτεινό φάρο για τους εργάτες όλου του κόσμου, κάνουν επίκαιρο το σύνθημα ότι "ελπίδα είναι η πάλη των λαών".

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΜΠΛΟΚΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ - ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΦΑΓΕΙΟ

Οι ιμπεριαλιστές σκορπούν τη δυστυχία και δολοφονούν για μια ακόμη φορά τους λαούς, για τα κέρδη τους. Η δολοφονική εισβολή της Ρωσίας στο έδαφος της Ουκρανίας δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Όσες και όποιες προφάσεις και αν κάθε φορά βρίσκουν, γνωρίζουμε πως η αλήθεια που οδηγεί σε νέες πολεμικές επεμβάσεις είναι ο έλεγχος των πλουτοπαραγωγικών πηγών και των δρόμων μεταφοράς τους, ο αδυσώπητος ανταγωνισμός των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ και Ρωσίας.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος αποτελεί την διέξοδο των επιχειρηματικών ομίλων. Είναι η συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής με ακόμα πιο άγρια μέσα που βυθίζει τους λαούς στη δυστυχία, τη φτώχεια και την προσφυγιά. Οι αρνητικές συνέπειες του πολέμου, είναι ήδη μεγάλες τόσο για τον ουκρανικό λαό όσο και για τους λαούς της ευρύτερης περιοχής. Πέρα από το μακελειό σε ανθρώπινες ζωές, δυναμώνουν ακόμα περισσότερο οι ροές των προσφύγων και ξεριζωμένων από τον τόπο τους.

Η σημερινή κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και οι προηγούμενες, έχουν εμπλέξει την Ελλάδα στον πόλεμο. Έχουν μετατρέψει τη χώρα σε ΝΑΤΟϊκό ορμητήριο με αναβάθμιση και επέκταση των αμερικανοΝΑΤΟϊκών βάσεων. Με την συστηματική εκφόρτωση στρατιωτικών οχημάτων και τη μεταφορά πολεμικού εξοπλισμού εμπλέκεται ο λαός μας, ακόμη πιο βαθιά στο νέο μακελειό για λογαριασμό του ελληνικού κεφαλαίου, που διεκδικεί συμμετοχή στη μοιρασιά της λείας και των αγορών του πετρελαίου και της ενέργειας.

Οι εργαζόμενοι της χώρας μας δεν έχουν κανένα συμφέρον να διαλέξουν στρατόπεδο ληστών για τα συμφέροντα των πετρελαιάδων, των βιομηχάνων και των εφοπλιστών, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων όπλων. Εδώ και τώρα πρέπει να δυναμώσει ο αγώνας για:

Καμιά συμμετοχή στον πόλεμο με οποιοδήποτε πρόσχημα και με οποιοδήποτε τρόπο, με πολεμικό υλικό, με στρατιωτικά μέσα, με εκστρατευτικό σώμα.

Να μην χρησιμοποιηθεί το ελληνικό έδαφος για τα σχέδια των μακελάρηδων.

Να κλείσουν τώρα όλες οι αμερικανοΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές βάσεις στη χώρα.

Δε δεχόμαστε νέες αιματηρές θυσίες για τα κέρδη των εκμεταλλευτών μας!

Ο λαός μας πλήρωσε και συνεχίζει να πληρώνει μεγάλο τίμημα, με μειώσεις μισθών, συντάξεων, εισοδήματος, με σκληρή φορολογία, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, για να ανακάμψουν τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν πρέπει να πληρώσει με νέες περιπέτειες τα κέρδη τους.

Οι αυξήσεις ψίκουλα που νομοθετεί η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζοντας να ακυρώνει τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, δε λύνουν το μεγάλο πρόβλημα των αυξήσεων στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, στα καύσιμα, το ρεύμα, το νερό και των χαμηλών μισθών στην Ελλάδα. **Πάνω από 400.000 εργαζόμενοι έχουν μηνιαίο μισθό κάτω από 500 ευρώ.** Τα part time και οι ελαστικές μορφές εργασίας θερίζουν. Την ίδια στιγμή οι απώλειες της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων είναι πάνω από 13% την τελευταία χρονιά, ενώ ο πληθωρισμός ξεπέρασε το 8%. Τα 4 δις ευρώ που δίνει η χώρα για τη συμμετοχή της στις ΝΑΤΟικές δαπάνες, την στιγμή που ο λαός στενάζει να πληρώσει τη ΔΕΗ, το φυσικό αέριο και το ψωμί, είναι πρόκληση.

Η κυβέρνηση δυναμώνει την κρατική καταστολή βγάζοντας παράνομη τη μία απεργία μετά την άλλη για να κάμψει τις εργατικές- λαϊκές αντιδράσεις και να περάσει σιωπητήριο στους αγώνες, και την ίδια στιγμή δίνει δώρα στους επιχειρηματικούς ομίλους, νέες ευκαιρίες για αμύθητα κέρδη .

Με κριτήριο τα κέρδη η εντατικοποίηση τσακίζει στους χώρους δουλειάς, με ατέλειωτα ωράρια, με δουλειά - λάστιχο, με τις «ευλογίες» των νόμων όλων των κυβερνήσεων. Με τον κατώτατο μισθό καθηλωμένο κάτω από τα όρια της φτώχειας και με ανύπαρκτες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις κανείς εργαζόμενος δεν ξέρει από πού να πιαστεί, τί να πληρώσει, ποια ανάγκη να πρωτοκαλύψει.

Εργαζόμενε-ε,

Μην έχεις καμιά εμπιστοσύνη σε αυτούς που σου λένε «κάνε υπομονή» μέχρι να ξανάρθει η ανάπτυξη. Σε όσους θυσιάζουν τη ζωή τη δική σου και των παιδιών σου για «εθνικούς στόχους» όπως έγινε με τα μνημόνια. Μην ακούς τα παρακαletά των εργοδοτών σε ΓΣΕΕ- ΑΔΕΔΥ, για κοινωνικούς διαλόγους.

Όλα έχουν τον ίδιο παρανομαστή: Να ξεπλυθεί η πολιτική που θέλει τον εργάτη να πληρώνει διπλά και τριπλά τα κέρδη του κεφαλαίου. Ανεργία, απληρωσιά, φοροληστεία και ακρίβεια μας περιμένει και την επόμενη μέρα.

Είναι ανάγκη να δυναμώσει ο διεκδικητικός αγώνας για:

επαναφορά της συλλογικής διαπραγμάτευσης της ΕΓΣΣΕ ως αφετηρία για την αύξηση του κατώτερου μισθού, διεκδικώντας 825€ κατώτερο μιστό,

αυξήσεις στους μισθούς πάνω από το ύψος του πληθωρισμού

κατάργηση όλων των φόρων στο ρεύμα και στο φυσικό αέριο, στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης,

γενναία μείωση τιμών και πλαφόν στα βασικά είδη, στην ενέργεια, στα καύσιμα

διαγραφή χρεών, κανένα εργατικό – λαϊκό σπίτι χωρίς ρεύμα, νερό, τηλέφωνο και τρόφιμα

Οι δικές μας ανάγκες στο προσκήνιο!

Επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι δεν υπάρχουν σωτήρες για τον εργαζόμενο λαό! Για να απαλλαγούμε από τους άδικους πολέμους πρέπει να σταθούμε στη σωστή πλευρά της ιστορίας με τους λαούς που αγωνίζονται ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για να ανασάνουμε από την ακρίβεια, θα πρέπει να πάρουμε εμείς την υπόθεση στα χέρια μας, διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις και μέτρα ουσιαστικής ανακούφισης, κατάργηση φόρων και χαρτασιών.

Για να τραβήξουμε το δικό μας δρόμο ανάπτυξης, έξω από κάθε ιμπεριαλιστική ένωση, που θα έχει ως μοναδικό κίνητρο την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Με την εργατική τάξη στην πρωτοπορία, σε συμμαχία με τους μικρούς αγρότες και τους επαγγελματίες, προχωράμε μπροστά για το μέλλον που μας ανήκει, για τον μεγάλο αγώνα της απελευθέρωσης των εργατών και των καταπιεσμένων από τα δεσμά της εκμετάλλευσης!

**Τιμούμε την εργατική Πρωτομαγιά με νέους αγώνες.
Όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα!**

Ο ΜΗΝΑΣ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

1^Η ΜΑΗ 2022

ΣΥΝΤΑΓΜΑ // 10.30ΠΜ

!!..κάποτε, αηδιάζουν

οι καιροί. Και οι εητίδες
των λαών ξεσητάνε..."

-Μηρεχτ

ΕΛΠΙΔΑ Η ΠΑΛΗ

ΤΩΝ ΛΑΩΝ

